

Regnskabsafdelingen har man givet Afkald paa at antage Aspiranter til Ansættelse, men samtidig maatte da ogsaa Ministeriet forbeholde sig at foretage den fornødne Udvælgelse af de Tjenestemænd, der besad særegne Kvalifikationer til de overordnede Stillinger, paa et ret tidligt Tidspunkt, for at man kunde gøre Regning paa, at de efter at have gennemgaaet den fornødne særlige Uddannelse kunde tiltræde disse Stillinger i en endnu passende Alder. Der er dog visse Stillinger, om hvilke man paa Forhaand maa være villig til at indrømme, at det ikke gaar an at følge Anciennetetsprincippet. Saadanne Stillinger som Trafikinspektorstillingen kan det dog ikke gaa an f. Eks. at besætte med Mænd i 60, end sige i 70 Aars Alderen. Men heraf opstaar altsaa Springavancementets Berettigelse og Nødvendighed, og det har særlig ved denne Lejlighed været nødvendigt ikke at være alt for stærkt bundet til Anciennetetsprincippet. Men i øvrigt skal dette Princip fremdeles være det gældende ved alle Forfremmelser, hvor ikke særlige Kvalifikationer anses for fornødne. F. Eks. overholdes Princippet saa godt som klart ved Besættelse af alle Stationsforstanderstillinger, naar da ikke ganske særlige Forhold gør sig gældende. Paa den anden Side kan det ogsaa tænkes, at en enkelt Ansøger, selv om hans Anciennet er i Orden, dog maa anses for uegnet til en bestemt Stilling eller endogsaa til overhovedet at avancere, men det vil selvfølgelig være sjældne Undtagelser. Jeg skal endnu herom blot tilføje, at jeg i sin Tid har givet Jernbaneforeningen Lejlighed til at udtale sig overfor Ministeriet om dette Spørgsmaal, hvis man mente at have noget Raad at give. Men man har ikke fra Jernbaneforeningens Side ønsket at udtale sig om dette Spørgsmaal, og jeg finder det baade forklarligt og rigtigt af Jernbaneforeningen at undlade at tage Stilling til det, idet man indenfor Personalets Kreds sikkert gør rigtigt i at ræsonnere saaledes, at Springavancement maa være noget, som Administrationen i hvert enkelt Tilfælde maa have det fulde Ansvar for, idet Personalet som Helhed maa gøre Regning paa, at naar det er muligt, bør Anciennetetsprincippet følges.

I øvrigt finder jeg, at der er nogen Grund til allerede nu at henlede Opmærksomheden paa, at Anciennetetsprincippet i sin fulde Konsekvens, ja endogsaa i den betydelige Udstrækning, hvori det nu anvendes, inden ikke alt for mange Aar vil føre til Vanskeligheder, som det vil blive nødvendigt at overvinde paa en eller anden Maade. Allerede nu er Forholdet det, at en Assistent bliver henvend 50 Aar gammel, inden han kan faa en Station at bestyre, og saa stærk som Tilgangen har været, maa man forudse, at inden en særlig lang Aarrække er forløbet, vil de ikke blot blive henimod 50 Aar, men henimod 60 Aar og til sin Tid henimod 70 Aar; og saaledes vil man overhovedet naa frem til en Tilstand, som for alle maa synes ganske utaalelig og ganske uforsvarlig. Derfor mener jeg, det kunde være nyttigt i Tide at henlede Opmærksomheden derpaa, ikke saaledes, at jeg vil foreslaa nogen Foranstaltning i Øjeblikket, men jeg mener, det vil blive nødvendigt ved den kommende Revision af Lønningslovene at tage det Spørgsmaal med i Betragtning, at Assistentstillingen i sig selv for et meget stort Antal ansattes Vedkommende vil udvikle sig til at være en Slutstilling og derfor ganske sikkert ogsaa maa have nogen Mulighed for at blive honoreret som saadan. Det vil altsaa sige, at man bør tilføje et Alderstillæg mere end de, der nu findes.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) støttet af de ærede Medlemmer for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), fra Frederiksberg (Ellinger) og fra Give (N. C. Jensen) har fremdraget Spørgsmaalet om en Forhøjelse af Statsbanernes Takster, og Argumentet har været, at Statsbanerne bør betale sig, og at man altsaa ogsaa for den forøgede Udgift, som Krigssituationen har medført, bør søge Dækning hos dem, som benytter Statsbanerne. Det ærede Medlem fra Æbeltoft har dog indrømmet, at Spørgsmaalet havde sine Betænkeligheder, sine Vanskeligheder, og fandt det nærmest egnet til Drøftelse i Finansudvalget. Paa den Foranledning, som det ærede Medlem gav, skal jeg udtale, at enhver Tanke om, at man skulde kunne forhøje Taksterne for Transitgodsets Vedkommende, er udelukket. Jeg vil slet ikke komme ind paa, hvilken Betydning